

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617204192
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3617204192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa S.. Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, t.č. bytom K., J.. N. XXX/XX, zastúpeného M. kanceláriou Z.. D. G. s.r.o., so sídlom v K., Z. XXX/X, proti manželke navrhovateľa S.. S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, zastúpenej M. kanceláriou S. Z. I., so sídlom v Y., J.. M. R. I. XX/XX, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k mal. G. H., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, na odvolanie rodičov proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 27.augusta 2018, č.k. 1P/66/2017-144, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov II., III., IV., V., VI., VIII. a v súvisiacich výrokoch XI. a XII. **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. manželstvo rodičov mal. G. rozviedol. Maloletú G. výrokom II. napadnutého rozsudku zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude vykonávať v týždňových intervaloch, s výnimkou sviatkov a prázdnin uvedených v bode V. tohto rozhodnutia s tým, že striedavá osobná starostlivosť sa bude vykonávať v mieste bydliska maloletého dieťaťa na adrese K. XXX. I. F. uložil matke povinnosť zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú G. každý páry kalendárny týždeň, v čase od nedele 18:00 hod. predchádzajúceho kalendárneho týždňa do nedele 18:00 hod. príslušného párneho kalendárneho týždňa s účinnosťou od prvého párneho kalendárneho týždňa po právoplatnosti rozsudku. I. IV. uložil otcovi povinnosť zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú G. každý nepáry kalendárny týždeň v čase od nedele 18:00 hod. predchádzajúceho kalendárneho týždňa do nedele 18:00 hod. príslušného nepárneho kalendárneho týždňa s účinnosťou od prvého nepárneho kalendárneho týždňa po právoplatnosti rozsudku. I. V. upravil osobnú starostlivosť o maloletú G. počas sviatkov a prázdnin tak, že:

- matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú:
- každý páry kalendárny rok v čase od 25.12. od 14:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod.
- každý nepáry kalendárny rok v čase od 24.12. od 09:00 hod. do 25.12. do 14:00 hod.
- každý páry kalendárny rok počas jarných prázdnin od 18:00 hod. nedele predchádzajúcej prvému dňu jarných prázdnin do 18:00 hod. nedele posledného dňa jarných prázdnin;
- každý nepáry kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov od 18:00 hod. dňa predchádzajúceho Veľkému piatku do 18:00 hod. Veľkonočného pondelku;
- každý páry kalendárny rok v čase od 15.07. od 18:00 hod. do 31.07. do 18:00 hod. a v čase od 15.08. od 18:00 hod. do 31.08. o 18:00 hod.

- každý nepárny kalendárny rok v čase od 30.06. od 18:00 hod. do 15.07. do 18:00 hod. a v čase od 31.07. od 18:00 hod. do 15.08. do 18:00 hod.;
- otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú;
- každý nepárny kalendárny rok v čase od 25.12. od 14:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod.
- každý páry kalendárny rok v čase od 24.12. od 09:00 hod. do 25.12. do 14:00 hod.
- každý nepárny kalendárny rok počas jarných prázdnin od 18:00 hod. nedele predchádzajúcej prvému dňu jarných prázdnin do 18:00 hod. nedele posledného dňa jarných prázdnin;
- každý páry kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov od 18:00 hod. dňa predchádzajúceho Veľkému piatku do 18:00 hod. Veľkonočného pondelku;
- každý nepárny kalendárny rok v čase od 15.07. od 18:00 hod. do 31.07. do 18:00 hod. a v čase od 15.08. od 18:00 hod. do 31.08. o 18:00 hod.
- každý páry kalendárny rok v čase od 30.06. od 18:00 hod. do 15.07. do 18:00 hod. a v čase od 31.07. od 18:00 hod. do 15.08. do 18:00 hod.;

s tým, že v čase osobitnej úpravy osobnej starostlivosti podľa tohto bodu rozhodnutia sa neuplatňuje úprava podľa bodov II., F. a IV. rozhodnutia.

I. VI. uložil rodičom povinnosť maloleté dieťa na odovzdanie druhému z rodičov riadne pripraviť s tým, že sú si povinní maloleté dieťa odovzdávať a preberať osobne, v určenom čase, v mieste bydliska maloletého. I. VII. rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. I. VF. rozhodol, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičom vyživovaciu povinnosť neurčuje. I. IX. určil, že miestom bydliska maloletej bude K. XXX, výrokom X., že rodinné prídavky na maloletú a daňový bonus bude poberať matka maloletej. O trovách konania rozhodol výrokom XI. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a výrokom XII. uložil otcovi povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 1,76 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozhodnutia. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 22, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1, 2, 4, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1 - 6, § 75 ods. 1, článkom 5 Zákona o rodine. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že návrh na rozvod manželstva účastníkov konania bol podaný dôvodne. Konštatoval, že sa pokúšal rodičov maloletej zmieriť, avšak ani jeden nebol ochotný pokúsiť sa manželstvo zachrániť (i keď v samom počiatku konania manželka navrhovateľa prezentovala záujem na zachovanie manželstva, čo však s ohľadom na ďalšie vykonané dokazovanie bolo možné hodnotiť len ako formálny prejav, nemyslený vážne). Obaja rodičia prezentovali v konaní, že už majú partnerov, pričom otec v súčasnosti žije so svojou priateľkou v K., v jej byte. Matka žije naďalej spolu s maloletou v spoločnej nehnuteľnosti, ktorú nadobudli s navrhovateľom za trvania manželstva. Ide o rodinný dom v K.. O vzájomnom vyporiadaní ohľadom tohto domu sa zatiaľ nedokázali dohodnúť, pričom náklady na jeho chod znášajú na polovicu, a to tak v otázke nákladov na hypotéku ako i na energie. Z vykonaného dokazovania (výpoveď učiteľky maloletej, znalecký posudok, výpoveď otca i matky) jednoznačne vyplynulo, že maloletá má pozitívny vzťah k obom rodičom a oboch ich veľmi ľúbi. Ako to prezentovala i učiteľka H. H. na pojednávaní, maloletá spočiatku plakávala pri príchode do škôlky, keď ju zanášal jeden z rodičov a i neskôr (asi po 4 týždňoch), keď už plač ustal, naďalej sa dlho lúčila s rodičom, ktorý ju do škôlky odprevádzal a aj pri príchode pre ňu sa vždy pýtala, či budú kontaktovať druhého rodiča, ktorý pre ňu nebol. I z toho, ako aj zo záverov znaleckého posudku (maloletá má porovnateľne pozitívny vzťah k obom rodičom) súd prvej inštancie vyvodil, že z pohľadu maloletej by bolo najlepším riešením, keby jej rodičia aj naďalej žili spolu a maloletá by tak mala oboch svojich milovaných rodičov pri sebe, a to každý deň, aspoň pokiaľ je v tak útlom veku. Toto jej však v súčasnosti rodičia nechcú poskytnúť, a to aj napriek tomu, že obaja počas celého konania prezentovali, že im leží na srdci najlepší záujem ich dcéry a robia všetko len pre ňu (preto v konečnom dôsledku otec uprednostnil na čas po rozvode zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti a nie do jeho osobnej starostlivosti), aby maloletá mohla tráviť rovnaký čas s každým rodičom. Nakoľko však rodičia túto najprirodzenejšiu alternatívu z pohľadu ich dieťaťa nedokázali prijať tak, aby potlačili svoje egoistické potreby, a to najmä ich pocit šťastia, súd ich za týchto okolností nechcel umelo proti ich vôli ďalej držať vo zväzku manželskom, keďže rodičia už neboli ochotní pre jeho záchranu urobiť nič. V tejto súvislosti súd tiež poznamenáva, že ani okolnosť, že obaja už majú iných partnerov, by nemusela byť prekážkou preto, aby si v záujme svojej dcéry zvolili jej záujem pred svojím. Najmä pokiaľ ani jeden z nich nemá žiadny iný záväzok (dieťa). V otázke úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvode súd prvej inštancie vychádzal a mal na zreteli najmä článok 5 Zákona o rodine, a teda najlepší záujem maloletého dieťaťa, pričom prihliadol i k predstavám oboch rodičov ohľadne otázky úpravy. Otec ako navrhovateľ od počiatku žiadal zveriť maloletú do striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko toto riešenie považoval za najvhodnejšie pre dcéru, pričom pokiaľ by mal vychádzať z toho, čo by chcel on, tak by ju chcel zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Matka maloletej od počiatku žiadala maloletú zveriť do svojej osobnej

starostlivosti, pričom striedavú osobnú starostlivosť nepovažovala za vhodnú pre maloletú, s ohľadom na jej nízky vek a potrebu toho, aby maloletá bola pre ňu v známom prostredí. K návrhu súdu, či by boli ochotní rodičia súhlasiť so striedavou osobnou starostlivosťou, kedy by maloletá zostávala a striedali by sa rodičia, matka s touto alternatívou vyslovila súhlas, otec nebol naklonený tejto alternatíve, pričom argumentoval tým, že maloletá sa dobre adaptovala na súčasnú situáciu, kedy boli rodičovské práva upravené neodkladným opatrením a maloletá chodievala pravidelne za otcom do bytu jeho priateľky, kde sa dobre cíti a má dobrý vzťah k jeho priateľke a dokonca otcovi povedala, že má jeho, maminku a tiež X. (priateľka otca) a N. (priateľ matky). Súd prvej inštancie uviedol, že nebolo jednoduché nájsť optimálne riešenie tejto situácie s tým, že najprirodzenejšie riešenie, aby rodičia zostali spolu, títo nechceli akceptovať a nastaviť model úpravy rodičovských práv a povinností tak, aby zostala zachovaná zásada najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa (nie rodičov) a za týchto okolností sa aj súdu javil ako najlepší model, striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov. Avšak ako problém vnímal skutočnosť, že by sa maloletá mala každý týždeň premiestňovať do inej domácnosti, čo by ju s ohľadom na jej vek a zdravotný stav (problémy so srdiečkom a obličkami, maloletá pravidelne navštevuje a je v dispenzári u kardiológa a nefrológa) mohlo značne poznamenať. Nejavilo sa to súdu ako šťastná alternatíva, i keď maloletá túži po prítomnosti oboch rodičov. Z týchto uvedených dôvodov rovnako súd prvej inštancie nepovažoval za šťastné riešenie pre maloletú, ak by ju zveril do osobnej starostlivosti jednému z rodičov a upravil jej styk s druhým rodičom, pri zachovaní približne rovnakého času druhého rodiča s maloletou, ale najmä času maloletej s týmto rodičom, lebo maloletá po tom túži, aby mohla byť s oboma. Preto sa súdu nejavila ako vhodná ani súčasná úprava stanovená neodkladným opatrením v konaní tunajšieho súdu, pod sp. zn. 4P/1/2018, nakoľko i táto úprava najviac dopadá a zaťažuje práve maloletú, ktorá musí podľa vôle rodičov opúšťať jednu domácnosť, aby mohlo tráviť čas so svojím rodičom, a uspokojiť tak svoju, ale i jeho potrebu, pričom maloletá nie je zodpovedná ani vinná za túto situáciu, ktorá je medzi jej rodičmi, ale paradoxne je ňou najviac potrestaná. Súd prvej inštancie konštatoval, že siahol po alternatíve, ktorá zatiaľ nebola často volená (aspoň nemá súd túto vedomosť) a využil tú skutočnosť, že obaja rodičia majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov ich dom v K., ktorú otázku ešte nevyriešili a dokonca sa obaja podieľajú na jeho financovaní polovicou, matka v ňom v súčasnosti žije aj s maloletou, otec žije u svojej priateľky. Keďže ide o známe prostredie pre maloletú, kde sa cíti bezpečne a ktoré jej vybrali jej rodičia a pri zvážení tej okolnosti, že maloletá by mala byť čo najmenej zasiahnutá a trestaná za rozhodnutie rodičov, volil alternatívu striedavej osobnej starostlivosti, ktorá však bude založená na princípe, že sa budú striedať rodičia v týždenných intervaloch (tento interval sa javil súdu ako optimálny), s tým, že nie je vylúčené, že počas starostlivosti jedného rodiča môže druhý rodič tiež obývať túto domácnosť (to by bolo najlepším riešením pre maloletú). Pre túto alternatívu je pozitívne i to, že pokiaľ by rodičia nechceli zdieľať jednu domácnosť, má každý z nich alternatívu, kde sa môže počas týždňa, keď nemá upravený styk s maloletou zdržiavať (otec u svojej priateľky a matka u priateľa, či svojich rodičov). Takto budú mať rodičia na vlastnej koži možnosť pocítiť, čo pripravovali pre svoju dcéru, pričom oni ako dospelí si dokážu ľahšie racionálne zdôvodniť toto stále menenie prostredia (dieťa sa s touto otázkou nedokáže vysporiadať logicky, musí ju len akceptovať). Pokiaľ matka argumentovala tým, že medzi nimi ako rodičmi nie je dobrá komunikácia, pričom ona nepovažuje za dostatočnú komunikáciu ak sa otec o maloletej informuje prostredníctvom SMS správ súd v tejto súvislosti vo vzťahu k nariadenej striedavej osobnej starostlivosti poukázal na inšpiratívne rozhodnutie českého ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 266/10(<http://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=67286&pos=1&cnt=2&typ=result>), kde z jedného zo záverov citovaného rozhodnutia vyplýva, že nemožno vylúčiť, že práve medzi rodičmi, ktorí nie celkom dobre komunikujú, je striedavá starostlivosť podnetom a motiváciou na to, aby sa snažili spolu čo najviac kooperovať. Striedavá starostlivosť núti rodiča, ktorý nebol tejto forme naklonený, a na ktorého strane chýba ochota komunikovať, aby svoje správanie zmenil. Inak sa môže stať, že dôjde k zmene starostlivosti a zvereniu dieťaťa do výchovného prostredia druhého rodiča. Súd prvej inštancie poukázal i na absolvovanú mediáciu medzi rodičmi v prebiehajúcom konaní, ktorá bola zameraná i na význam komunikácie medzi rodičmi maloletej v rozsahu 10 hodín, ktorá mohla rodičom napomôcť v tom, aby sa sústredili najmä na kooperáciu v záujme maloletej a odosobnili sa od svojich vlastných nevyriešených záležitostí. Nemal za vylúčené, aby obaja rodičia prípadne spoločne hľadali i iné formy pomoci za účelom zlepšenia ich vzájomných vzťahov a vysporiadania sa so vzájomnými nevyriešenými otázkami (s ohľadom i na znalkyňou konštatované zistenie, že rodičia s vnútornou netrpezlivosťou očakávajú oslobodzujúce východisko zo súčasnej napätej situácie a sú rozvodovou situáciou natoľko emocionálne zranení, že sa snažia hlavne citovo obrniť, čo však znemožňuje ich vzájomnú konštruktívnu komunikáciu v záujme maloletej). Konečne pri rozhodnutí o forme starostlivosti rodičov o maloletú mal súd na zreteli i kolíznym opatrovníkom formulovaný názor, že maloletá sa nachádza v etape života, ktorá sa vyznačuje obdobím vzdorů (budovania si vlastnej autonómie, identity, sebadôvery a dôvery voči

vzťahovým osobám a okolitému svetu). Je to vývinovo dôležité a náročné obdobie pre zdravý psychický, fyzický i sociálny vývin dieťaťa. Vplyvom vzniknutej rozvodovej situácie a konfliktného vzťahu rodičov je narušené saturovanie potreby istoty a bezpečia, pričom ranné obdobie života dieťaťa je obzvlášť citlivé na zmeny ohrozujúce túto potrebu. Dieťa potrebuje výchovne a emocionálne stabilné prostredie, ktoré bude napĺňať jeho potrebu lásky, istoty a bezpečia. Teda alternatíva, pre ktorú sa rozhodol súd nie je ani v rozpore s názorom kolízneho opatrovníka, nakoľko súd v danom prípade zohľadnil predovšetkým najlepší záujem maloletej. Súd prvej inštancie určil, že striedavá osobná starostlivosť sa bude vykonávať v zásade v týždňových intervaloch. Takúto formu považoval za najlepšiu, umožňujúcu prežiť kvalitne strávený čas s každým z rodičov, a to tak počas pracovného týždňa, ako aj počas víkendov, pričom podstata tejto úpravy striedavej starostlivosti rodičov je v tom, že sa striedajú rodičia v mieste bydliska maloletej, ktorým aj naďalej zostáva ich spoločná nehnuteľnosť nadobudnutá za trvania manželstva, kde v súčasnosti maloletá žije i so svojou matkou. Pri určení, od kedy do kedy sa bude vykonávať starostlivosť toho-ktorého rodiča súd prihliadal na denný režim maloletej. Je vhodné, aby maloletá bola u každého z rodičov počas jedného celého pracovného týždňa a zodpovedajúceho víkendu, preto sa súdu javí ako najvhodnejší deň na odovzdávanie maloletej nedeľa večer. Starostlivosť rozdelil medzi rodičov na tom princípe, že jeden z rodičov bude starostlivosť zabezpečovať v páry týždeň a druhý z rodičov v nepáry týždeň, pričom rodičia sa budú v starostlivosti o maloletú prestriedať vždy v nedeľu o 18:00 hod. Vzhľadom na to, že rodičia žiadali upraviť osobitne styk s maloletou počas niektorých sviatkov a prázdnin, súd prvej inštancie tomuto ich návrhu vyhovel, pričom zohľadnil okolnosť, že na úprave styku počas týchto osobitných ročných období sa rodičia boli schopní dohodnúť. Súd tiež poznamenáva, že počas osobitnej úpravy sa úprava v týždenných intervaloch nebude realizovať a po skončení osobitnej úpravy bude v starostlivosti o maloletú pokračovať ten z rodičov, ktorému patrí osobná starostlivosť podľa všeobecnej úpravy (podľa toho, či pôjde o páry alebo nepáry týždeň). Pri osobitnej úprave starostlivosti o maloletú počas sviatkov a prázdnin súd prvej inštancie zohľadnil vôľu rodičov maloletej a rešpektoval okolnosť, že sa títo dohodli na úprave styku s maloletou, pričom upravil v tomto osobitnom období počas roka styk rodičov s maloletou tak, že rozdelil na polovicu mesiace júl a august v každom kalendárnom roku, upravil starostlivosť počas jarých prázdnin tak, že ju bude každý kalendárny rok zabezpečovať iný rodič. Rovnako upravil aj Veľkonočné sviatky s tým, že v tom roku, v ktorom bude rodič zabezpečovať starostlivosť počas jarých prázdnin, nebude zabezpečovať starostlivosť počas Veľkej noci. Počas Vianočných sviatkov upravil starostlivosť rodičov o maloletú rovnako, ako sa vzájomne dohodli počas prebiehajúcej mediácie. Tým sa zabezpečí, aby maloletá mohla prežiť dni voľna striedavo u oboch rodičov a prípadne aby s každým z rodičov mohla prežiť aj letnú dovolenku. Osobitne rozhodol aj o tom, že počas realizácie osobitnej starostlivosti počas prázdnin a sviatkov sa nebude realizovať všeobecná starostlivosť v týždenných intervaloch (a teda ani striedanie sa rodičov v mieste bydliska maloletej), a to preto, aby medzi účastníkmi nevznikli interpretačné nezhody ohľadom starostlivosti v tých týždňoch, na ktoré prípadne sviatkov alebo prázdniny. Ak by rodičia dospeli k zhodnému záveru, že im starostlivosť v niektorom konkrétnom dni z praktických dôvodov nevyhovuje, môžu sa dohodnúť pre ten prípad aj na inej úprave. Ak sa však nedohodnú inak, platí úprava podľa rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie uložil rodičom povinnosť maloletú na odovzdanie druhému z rodičov riadne pripraviť s tým, že riadna príprava zahŕňa prípravu fyzickú i psychickú, pričom k odovzdaniu a prevzatíu maloletej dôjde v mieste bydliska maloletej a na tomto mieste sa bude i realizovať starostlivosť rodiča, ktorému pripadá starostlivosť v tom danom týždni. Ako už vyššie súd naznačil, nevylučuje to možnosť, aby prípadne i druhý rodič zostal v tom týždni v tejto domácnosti, ak to nebude spojené s komplikáciou pre riadnu realizáciu osobnej starostlivosti toho rodiča, ktorý v tom týždni starostlivosť zabezpečuje. Nepochybne by to bolo kladne prijaté zo strany maloletej. O povinnosti oboch rodičov maloletú zastupovať a spravovať jej majetok súd rozhodol podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine. Obaja rodičia sú rovnako spôsobilí maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v súlade s jej najlepším záujmom, preto rozhodol tak, že oprávnenie na zastupovanie a správu majetku zveril obojmu rodičovi. Ani otec, ani matka nemajú obmedzené rodičovské práva, preto nie je dôvod, aby maloletú zastupoval a spravoval jej majetok len jeden z rodičov. O vyživovacej povinnosti rozhodol podľa § 24 ods. 1, § 62 a nasl. Zákona o rodine, osobitne s poukazom na § 62 ods. 6 Zákona o rodine. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčil výživné ani jednému z rodičov s odôvodnením, že majú porovnateľný príjem. Nakoľko obaja rodičia súhlasili s tým, aby bola za poberateľa rodinných prídavkov a daňového bonusu na maloletú ustanovená matka, súd tejto ich požiadavke vyhovel. O trovách účastníkov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom navrhovateľ žiadal, aby súd o trovách konania rozhodol podľa tohto zákonného ustanovenia a manželka navrhovateľa nemala v tomto smere žiadny návrh. Nakoľko bol v predmetnej veci podaný znalecký

posudok, pričom znalec si v konaní uplatnil i znalečné vo výške 501,76 eur, o ktorom rozhodol súd uznesením č.k. 1P/66/2017-102 zo dňa 10.04.2018 tak, že priznal znalcovi znalečné v ním uplatnenej výške, ktoré bolo hradené vo výške 500 eur z preddavkov rodičov (každý po 250 eur) a vo zvyšku v sume 1,76 eur z rozpočtových prostriedkov štátu, bolo potrebné rozhodnúť o trovách štátu. Navrhovateľ súhlasil, aby mu bola uložená povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 1,76 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a rovnako s týmto súhlasila aj jeho manželka, preto ho zaviazal k náhrade týchto trov.

2. Proti rozsudku, a to výrokom II., F., IV., V., VI., VF.. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletej. Navrhla, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukazovala na tú skutočnosť, že maloletá mala v čase rozhodovania súdu prvej inštancie iba 3 a pol roka. Predpokladom zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je to, aby sa títo vedeli dohodnúť o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej, ako aj, aby spolu dobre vychádzali a riadne spolu komunikovali. V konaní bolo preukázané, že tomu tak nie je. V tejto súvislosti poukazovala na znalecký posudok č. 27/2018 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí PhDr. S. E., ktorá vzájomné nastavenie rodičov charakterizovala ako antagonistické, ktoré skôr alebo neskôr maloletá v podvedomí vycíti, čo môže spôsobiť destabilizáciu jej psychického stavu. Z uvedeného vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi sú v tak zlom stave, že súdne nariadenie osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov je predčasné, resp. v súčasnej dobe absolútne nevhodné, s možným negatívnym dopadom na vývin maloletej G.. Poukazovala aj na správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny K., odbor sociálnych vecí a rodiny, z ktorej správy vyplýva, že striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov o mal. G. je v súčasnej dobe nevhodná. Kolízny opatrovník v záverečnom návrhu na pojednávaní dňa 27.08.2018 výslovne uviedol, že navrhuje zveriť maloletú G. do osobnej starostlivosti matky. V podanom odvolaní matka ďalej poukazovala na to, že otec opustil spoločnú domácnosť, ktorú mali rodičia s maloletou na adrese bydliska, a to K. XXX, vybral zo spoločného bankového účtu 10.000 eur a viac sa do domu nevrátil. V súčasnej dobe obýva rodinný dom na adrese K. XXX matka spolu s maloletou. Nakoľko otec do domu na uvedenej adrese nechodí, vzhľadom k zlým vzťahom k matke maloletej, resp. môže sa stať, že dom rodiča predajú, matka považuje petít rozsudku v časti, v ktorej bolo určené miesto výkonu striedavej osobnej starostlivosti za nevykonateľný. Zdôrazňovala, že podľa článku 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Striedavá osobná starostlivosť, ako vyplýva zo znaleckého posudku, správy kolízneho opatrovníka, nie je v záujme maloletej G.. Súdu prvej inštancie vytýkala, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následným záverom § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Vzhľadom k veku maloletej G., vytvoreným bytovým podmienkam, citovým vzťahom k rodičom, vyslovila názor, že je v záujme maloletej zveriť ju do osobnej starostlivosti matky.

3. Proti rozsudku vo výroku II. v časti, ktorou bolo určené ako miesto výkonu striedavej osobnej starostlivosti bydlisko maloletého dieťaťa na adrese K. XXX a výrokov naň obsahovo nadväzujúcich, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletej. Dôvodil, že pokiaľ ako miesto výkonu striedavej osobnej starostlivosti určil súd rodinný dom súp. č. XXX v K., ktorý je aktuálne v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov, rozvodom manželstva bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov k predmetnému rodinnému domu zaniká a bude potrebné vykonať jeho vyporiadanie. Súčasný stav, keď navrhovateľ hradí polovicu nákladov spojených s užívaním predmetného rodinného domu, ako aj polovicu splátky hypotéky, hoci v predmetnom rodinnom dome nebýva, je pre navrhovateľa ďalej neúnosný a po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva sa bude snažiť čo najskôr vyriešiť otázku vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom najpravdepodobnejším spôsobom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov k predmetnému rodinnému domu je jeho odpredaj tretej osobe, splatenie zostatku hypotéky k nemu sa viažucej a rozdelenie zvyšku kúpnej ceny medzi účastníkov, keďže ani jeden z manželov nedisponuje finančnými prostriedkami na vyplatenie finančného vyrovnania vzniknutého pri vyporiadaní BSM. V podanom odvolaní otec naďalej dôvodí, že model striedavej osobnej starostlivosti, ktorý zvolil súd prvej inštancie, je napokon aj z praktického a finančného hľadiska neúnosný a nerealizovateľný, nakoľko vyžaduje, aby každý z rodičov viedol a financoval dve domácnosti, keďže obaja už majú nových partnerov. Rozhodnutie súdu v odvolaní napadnutej časti vyznieva ako trest rodičov za to, že ich spolužitie rozvodom zaniká, pričom súd prvej inštancie uprednostnil argumentáciu matky, že maloletá potrebuje mať svoj domov a mal. G. za domov považuje dom v K., čo sa nezakladá na pravde. Mal za to, že názor súdu prvej inštancie, že striedanie domácnosti by mohlo maloletú vzhľadom na jej vek a zdravotný stav negatívne poznamenať, nemá

oporu vo vykonanom dokazovaní. Poukazoval na to, že po nariadení neodkladného opatrenia striedavá osobná starostlivosť o maloletú vrátane striedania domácností prebieha bez problémov, a preto nevidí dôvod na zmenu tohto režimu. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že miesto výkonu striedavej osobnej starostlivosti o maloletú G. nebude osobitne určené a túto bude každý z rodičov realizovať v mieste svojho bydliska.

4. Opatrovník maloletej k podaným odvolaniam rodičov navrhol prehodnotiť skutočnosti, ktoré rodičia maloletého dieťaťa uvádzajú a na základe toho rozhodnúť.

5. Otec v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne rozhodnutie, s výnimkou časti výroku II. rozsudku, ktorou bolo určené ako miesto výkonu striedavej osobnej starostlivosti bydlisko maloletého dieťaťa na adrese K. XXX, potvrdil. Pokiaľ by však odvolací súd dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť nie je pre maloletú vhodná, žiada maloletú zveriť do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazat' prispievať na jej výživu podľa majetkových pomerov. Mal za to, že na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov boli a sú splnené všetky podmienky tak právne, ako aj materiálne a v neposlednom rade i osobnostné. Otec spĺňa všetky predpoklady na výchovu a osobnú starostlivosť o maloletú, má k nej vytvorený pozitívny vzťah, ktorý chce naďalej budovať a prehĺbovať. Dobre pozná jej zdravotný stav, jej záľuby a potreby, a to materiálne, ako aj nemateriálne a tieto dokáže plnohodnotne uspokojovať. Mal za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné a rozsiahle dokazovanie, pričom na základe vykonaného dokazovania dostatočne zistil skutkový stav veci, ktorý dôkladne a správne vyhodnotil a následne vo veci správne rozhodol, keď zveril mal. G. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Vyjadril presvedčenie, že zverenie mal. G. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je v jej najlepšom záujme, nakoľko sa tým plne rešpektuje jej právo na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, ako aj jej právo na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, a to navyše za situácie, keď podľa záverov znaleckého dokazovania obaja rodičia majú osobnostný potenciál pre výchovu a starostlivosť o maloletú, vzťah medzi matkou a maloletou, ako aj medzi otcom a maloletou je obojstranne pozitívny, citové väzby matky a otca k maloletej sú porovnateľné a maloletá má rada a potrebuje oboch svojich rodičov. Model striedavej osobnej starostlivosti sa realizuje od nariadenia neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 4P/1/2018-30 zo dňa 01.02.2018, pričom doposiaľ sa v žiadnom smere nejavi a nebolo preukázané, že by to na maloletú negatívne vplývalo. V podanom vyjadrení k odvolaniu otec nesúhlasí s tvrdením matky, že by spolu vzájomne nekomunikovali. Uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že rodičia maloletej spolu komunikujú, čo otec preukázal predloženými správami (2850 SMS) a výpismi hovorov. Tvrdil, že na základných a podstatných veciach týkajúcich sa maloletej sa s matkou vedia bez problémov dohodnúť, a to napr. čo sa týka zdravotného stavu maloletej, spoločne navštevujú všetkých lekárov, tak isto spolu komunikujú o prípadnej liečbe, o škole a aj mimoškolských aktivitách. Rodičia maloletej spolu normálne komunikujú a tvrdenia matky vníma ako účelové a zavádzajúce, ktorými sa matka snaží vyvolať názrak nespokojnosti medzi rodičmi, aby docielila zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia o zverení maloletej do striedavej starostlivosti. Zásadne nesúhlasil ani s názorom kolízneho opatrovníka, že by bola striedavá starostlivosť pre maloletú najmenej vhodnou formou, pričom kolízny opatrovník tento svoj názor ničím nepodporil a otec ho označuje za neobjektívne paušalizované vyjadrenie s tým, že je evidentné, že kolízny opatrovník striedavú starostlivosť odmieta bez skúmania konkrétnych okolností prípadu. Kolíznemu opatrovníkovi tiež vytýka, že z jeho strany nebol žiadny záujem o pozorovanie maloletej v domácnosti otca, a to napriek viacerým podnetom z jeho strany, aby navštívil aj jeho domácnosť. Taktiež tvrdenie, že maloletá má vyrastať v známom prostredí je zavádzajúce, nakoľko sama matka vo svojom odvolaní uviedla, že predmetný dom sa bude predávať a v tom prípade bude byt, v ktorom žije spoločne s maloletou a partnerkou zatiaľ jediné miesto, ktoré maloletá dôverne pozná a považuje ho za domov. Čo sa týka odsťahovania otca zo spoločnej domácnosti uviedol, že sa neodšťahoval dobrovoľne, ale k tomuto kroku bol donútený správaním sa matky maloletej, nakoľko otca po podanom návrhu na rozvod neustále vulgárne napádala a vyvrcholilo to jej fyzickým útokom voči jeho osobe, pričom svedkom všetkých týchto udalostí bola aj maloletá. Odídením zo spoločnej domácnosti sa neprestal o maloletú starať, ale plnohodnotne a minimálne rovnakým dielom sa naďalej podieľa na starostlivosti o ňu tak, ako to bolo od jej narodenia. Poznamenal, že nechápe opodstatnenie podaného odvolania matky, pretože na jednej strane žiada matka minimálny kontakt otca s maloletou a na druhej strane, keď je potrebná zvýšená starostlivosť, najmä z hľadiska zdravotného stavu maloletej, tak nemá žiadne výhrady a vyhovuje jej, keď otec zabezpečuje všetku potrebnú

starostlivosť - komunikácia s otcom, odber biologického materiálu, zabezpečenie liekov a v neposlednom rade nepretržitá starostlivosť o maloletú, keď je s ňou otec na OČR. Považoval preto za otázne, prečo za normálnych okolností, keď je maloletá zdravá, s ňou otec nemôže byť, ale keď je chorá a treba zabezpečovať zvýšenú starostlivosť, tak matka s otcovou starostlivosťou a opaterou súhlasí. To, že sa otec o maloletú vie postarať aj v najťažších chvíľach len dokazuje, že s maloletou má rovnaké silné puto a rovnakým spôsobom je na neho maloletá G. naviazaná. Vyjadril presvedčenie, že zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky a úpravou styku otca s maloletou by najviac trpela práve maloletá, čo nie je v jej záujme.

6. Opatrovník maloletej v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca k odvolaniu matky navrhol maloletú zveriť do osobnej starostlivosti matky a otcovi určiť širokú úpravu styku, ktorá by korešpondovala s úpravou uvedenou v neodkladnom opatrení, na ktorú sú už maloletá a aj jej rodičia zvyknutí. Uviedol, že vykonal terénnu sociálnu prácu prešetrenie bytových pomerov u otca maloletého dieťaťa, ktorou bolo zistené, že otec má vytvorené vhodné podmienky pre maloletú. Potvrdil, že v čase návštevy opatrovníka sa mal. G. v domácnosti nenachádzala, avšak vzhľadom k tomu, že kolízny opatrovník nikdy nespochybnil schopnosti otca postarať sa o svoje dieťa, nepovažoval za potrebné návštevu zopakovať. Počas znaleckého dokazovania znalkyňa z odboru psychológie vykonala vyšetrenie a pohovor s maloletou G., čo považuje opatrovník za dostatočne erudované spôsoby zisťovania názoru maloletej. Mal za to, že pri striedavej osobnej starostlivosti je potrebné, aby rodičia boli schopní dohodnúť sa vo všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, avšak v prípade maloletej G. sa rodičia rozchádzajú v názoroch už len vo veci obliekania maloletého dieťaťa a návštevy voľnočasového krúžku. Správanie rodičov mal. G. vníma ako boj o dieťa, nie ako spoločnú cestu výchovy v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Poukázal na to, že v závere znaleckého posudku znalkyňa navrhuje rodičovskú terapiu, čo nasvedčuje tomu, že vzťahy a komunikácia medzi rodičmi sú narušené. Vzhľadom na zistené skutočnosti, kde rodičia maloletej neboli schopní riešiť svoje problémy a konflikty v rodine samostatne, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately navrhol ako súčasť vykonávaných opatrení zabezpečenie mediácie ako odbornej metódy na uľahčenie riešenia konfliktných situácií v rodine. Rodičia boli preto zaradení do procesu mediácie, avšak počas jej priebehu nedospeli k vzájomnej dohode ohľadom starostlivosti o mal. G..

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti výrokov II., F., IV., V., VI., VF.. a v súvisiacich výrokoch XI. a XII. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Súd prvej inštancie v spojenom konaní s rozvodom manželstva v zmysle § 100 CPM rozhodol o úprave pomerov k maloletému dieťaťu z manželstva na čas po rozvode.

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zveril maloletú G. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a s tým súvisiacimi výrokmi II., F., IV., V., VI., VF., ako aj XI. a XII..

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní rodičmi maloletej vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonaný každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Námietky rodičov uvedené v podanom odvolaní preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané, ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Na doplnenie správnosti odvolací súd uvádza:

11. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať, a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa, a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa.

Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

12. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Záujmom dieťaťa teda nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti oboch rodičov.

13. Súd pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do výchovy rodičov dbá predovšetkým o záujem maloletého. Taktiež dbá na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov a udržiavanie pravidelného osobného styku s nimi. Rovnako má súd prihliadnuť aj na citovú orientáciu a zázemie dieťaťa, výchovným schopnostiam a zodpovednosti rodiča, stabilite budúceho výchovného prostredia, k citovým väzbám na starých rodičov, či iných príbuzných, ale aj k hmotnému zabezpečeniu zo strany rodiča, vrátane bytových pomerov. Každý z rodičov sa totiž za určitých predpokladov (ak má o to záujem a je na to spôsobilý) môže nezastupiteľným spôsobom podieľať na postupne sa vyvíjajúcej životnej orientácii dieťaťa, na jeho výchove, čím sa realizuje záujem dieťaťa, ale aj záujem rodiča.

14. V danom prípade treba postupovať v súlade s praxou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý napr. v rozhodnutí E. p. v. Italy zo 16. novembra 1999 (s odkazom aj na rozhodnutie vo veci Olsson v. Sweden z 27. novembra 1992 a Johansen v. Norway z 23. septembra 1994) vyslovil, že medzi záujmami dieťaťa a rodičov musí byť zachovaná rovnováha, pričom pri hľadaní tejto rovnováhy musí byť osobitný význam venovaný najvyšším záujmom dieťaťa, ktoré môžu prevažovať nad záujmami rodiča.

15. Odvolací súd pripomína, že kritériom pre zverenie dieťaťa do striedavej výchovy nie je želanie konkrétneho rodiča, ale predovšetkým záujem dieťaťa (porov. čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa), ktorý musí byť pri rozhodovaní súdu prioritným hľadiskom, pričom súd sa súčasne musí snažiť nájsť riešenie, ktoré nebude obmedzovať ani právo rodiča zaručené v čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd.

16. Z ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine nevyplýva žiadna priorita prístupu pri rozhodovaní o tom, komu bude dieťa zverené do starostlivosti. Je preto predovšetkým na súdoch, aby v súlade s princípom nezávislosti rozhodovania súdnej moci, vzhľadom na zistený skutkový stav a vzhľadom na nezastupiteľné osobné skúsenosti, vyplývajúce z bezprostredného kontaktu s účastníkmi konania a znalosti vývoja rodinnej situácie, rozhodli o zverení maloletého do starostlivosti jedného alebo oboch rodičov. Základným kritériom pritom musí vždy byť predovšetkým záujem dieťaťa.

17. Pri posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa nemožno postupovať podľa vopred danej schémy, keď striedavá starostlivosť nemôže byť súdmi paušálne využívaná ako forma "spravodlivého" rozdelenia starostlivosti o dieťa medzi oboch rodičov.

18. Záujem a potreby konkrétneho dieťaťa je potrebné posudzovať v každom jednotlivom prípade osobitne a so snahou o minimalizáciu negatívnych dôsledkov pre dieťa. Toto potvrdzuje aj stanovisko Výboru pre práva dieťaťa Rady vlády pre ľudské práva zo dňa 14.10.2014 (stanovisko ku striedavej starostlivosti o deti), podľa ktorého „Najlepší záujem dieťaťa je potrebné hľadať v každom jednotlivom prípade osobitne, nie podľa akejkoľvek vopred danej schémy, a so snahou o minimalizáciu negatívnych dôsledkov pre dieťa. Tak sa potom môže stať, že u niektorého dieťaťa sa najvhodnejším riešením môže ukázať starostlivosť striedava, v iných prípadoch však tomu môže byť zverenie do starostlivosti jedného z rodičov a dohoda, alebo rozhodnutie o optimálnej a zároveň reálnej forme o rozsahu styku druhého z rodičov s dieťaťom. Výbor nepovažuje paušálne rozhodovanie preferujúce jedno z riešení za výraz rešpektu k jedinečnosti dieťaťa a jeho potrieb.“

19. Za situácie, kedy obaja rodičia sú všeobecne rovnako spôsobilí sa o svoje dieťa riadne starať (tak ako tomu je aj v danej veci), je potrebné zohľadniť najmä osobnosť dieťaťa a jeho schopnosť sa vysporiadať

s enormnou záťažou, ktorú rozpad rodiny a eventuálne nastolenie striedavej starostlivosti, ktorá prináša aj stratu doterajšieho zázemia a bezpečia domova, bezpochyby predstavuje. Je potrebné brať ohľad na citovú orientáciu dieťaťa, aj hodnotu danú stálosťou výchovného prostredia a na možnosť zachovania a rozvíjania jeho citových väzieb k blízkym osobám aj v širšom okolí, k jeho priateľom a záujmom. V neposlednom rade je potrebné vziať do úvahy - a to najmä u malých detí - ktorý z rodičov sa o dieťa doteraz osobne staral, dbal o jeho citovú a rozumovú výchovu a v podstate predstavoval pre dieťa ústrednú osobu, ku ktorej je citovo pripútané.

20. Odvolací súd má pritom za to, že v tejto veci súd prvej inštancie tieto kritéria splnil, pretože odôvodnenie svojho rozhodnutia založil na uprednostnení záujmu maloletej.

21. Odvolací súd je presvedčený, že striedavou osobnou starostlivosťou o maloletú G. budú lepšie zabezpečené potreby maloletej a takáto forma starostlivosti bude v jej najlepšom záujme. V konaní bolo preukázané, že obaja rodičia sú plne spôsobilí maloletú vychovávať a zabezpečovať jej potreby, obaja majú záujme o osobnú starostlivosť o dieťa, maloletá má silné emocionálne väzby k obojom svojim rodičom a chce byť aj s jedným aj s druhým rodičom. Striedavá osobná starostlivosť môže pomôcť maloletej, aby sa lepšie vyrovnala s rozchodom svojich rodičov a môže minimalizovať dopad rozchodu rodičov na jej psychický vývin a na jej osobnosť. Takáto forma starostlivosti bude preto v najlepšom záujme maloletej G., aj keď je samozrejmé, že rozhodnutie súdu vytvára preto len predpoklady a naplnenie je celkom v rukách rodičov maloletej. Nesúhlas matky so striedavou osobnou starostlivosťou môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Ak ide o racionálny alebo nepreskúmateľný dôvod, na ktorom je založený nesúhlas rodiča so striedavou osobnou starostlivosťou, alebo sa v konaní preukáže, že ide o nesúhlas spočívajúci v dôvode, ktorý preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, súd nemôže na tomto nesúhlase založiť rozhodnutie, ktorým návrhu na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nevyhovie.

22. Odvolací súd pripúšťa, že pokiaľ sa týka určenia miesta výkonu striedavej osobnej starostlivosti zo strany súdu prvej inštancie sa jedná o odvážne rozhodnutie, ktorým ale nepochybne tento sledoval najlepší záujem maloletej a svoje rozhodnutie dôsledne a presvedčivo aj v tomto smere odôvodnil. Maloletá je citovo naviazaná na oboch rodičov, túži žiť s oboma rodičmi. Rodičia sú spoluvlastníkmi rodinného domu, v ktorom majú svoje trvalé bydliská a náklady súvisiace s rodinným domom hradia spoločne. Práve v tomto rodinnom dome má maloletá pocit stability výchovného prostredia a ideálne podmienky pre svoj rast a vývoj, a preto takéto rozhodnutie je v záujme maloletej, na ktorý záujem je potrebné prihliadať a nie na záujem rodičov, ktorí z dôvodu vlastného pohodlia a jednoduchšieho riešenia majú záujem, aby sa práve maloletá prispôbovala ich záujmom a potrebám a striedala výchovné prostredie, na ktoré je zvyknutá a ktoré jej plne vyhovuje. Nič nebráni rodičom v tom, aby v záujme maloletej začali pristupovať k riešeniu záležitostí týkajúcich sa maloletej konštruktívne tak, aby našli zhodu a aby mali na zreteli, že vývoju maloletej nijako neprospeievajú práve spory rodičov. Pokiaľ sa odvolacie námietky týkali tej skutočnosti, že predmetný rodinný dom bude predmetom vyporiadania BSM, odvolací súd zdôrazňuje, že v súčasnosti sa nedá predvídať ako bude BSM rodičov vyporiadané a kedy sa tak stane. Povinnosťou súdu je vychádzať zo stavu, ktorý je v čase jeho rozhodovania a nemožno brať do úvahy skutočnosti, ktoré môžu, ale aj nemusia nastať.

23. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, včítane závislých výrokov o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiadne z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloleťmu možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloleťm alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloleťmu možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloleťm po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.